

Marjolein Pieks - Gedichten

2017

Dobré Ráno

je slaat geen bruggen
maar je ramt ze wel
je ziet geen grenzen
maar je tart ze wel
je maakt geen vrienden
maar je kent ze wel
je houdt van het water
en je leert niet snel

je doet alsof je
een kapitein bent
je weet niet dat men
je als dromer kent
je zoekt de liefde
maar je bent een vent
die altijd signalen
naar de foute zendt

Oh oh, bots maar tegen jezelf aan
Oh oh, knots maar tegen jezelf aan

Je weet van schepen
en hoe ze vergaan
je hebt je strepen
allen opgedaan
je bent gegrepen
door de zon en de maan
je botst tegen jezelf
en de ander aan

Oh oh, bots maar tegen jezelf aan
Oh oh, knots maar tegen jezelf aan

je doet alsof je
een kapitein bent
je weet niet dat men
je als dromer kent
je zoekt de liefde
maar je bent een vent
die altijd signalen
naar de foute zendt

18 januari 2017 / Facebook

Mooi

Nederasselt in het licht
van de lage lucht
kleurt het veld in het zicht
van de lange vlucht
strijkende ganzen
waar gelijken dansen
als in een
winterse symfonie
Het veld verstilt verlegen
onze verwondering
en luistert
naar de sneeuw

19 januari 2017 / Facebook

Voor Theo Derks

Nederasselt vertelt verhalen
van Maas en boerenland
terwijl sneeuw en zonnestralen
het dorp vinden aan de rand
waar de mensen dromen
langs de oever
en de bocht van de rivier
men draait er rondjes zoals de molen
die heeft wieken, het zijn er vier

21 januari 2017 / Facebook

Maasmolen 1740

het water eiste de wind in de molen genadeloos op
er brulde de laatste adem van een sobere maling
terwijl een wiek gebroken dreef tussen het drijfhout
en diende als vlot over de Maas
er klonk geschreeuw vanuit het dorp
heer geef ons dagelijks brood
de abdis bad tot een God die verdronken was
de molen is niet meer, de molen is dood

21 januari 2017 / Facebook

De Maas loopt vol

op zondagmiddag
loopt bedaard
de oude
mevrouw
langs stengels
en een steen

met tussen
haar borsten
een zilveren
ketting

ze gedenkt
de heerser
in de korrel
en de druppel

ongemerkt
plengt ze
haar tranen
om de
ouderdom
die volstroomt
met vergeten

ze was een kleine
eigenwijze

22 januari 2017 / Topic

(zonder titel)

‘... het winkelt in mijn woorden, ik ben op zoek naar de beste waar, ik voel gedichten in mijn oren en raak een dove snaar ...’

26 januari 2017 / Facebook

Zeldenrust november 1972

het was een onbekende
die fluitend in de nacht
de Maasakker betrad

hij danste terwijl hij
met snot voor de ogen
onze schatten roofde

hij trok onze oogleden
uit elkaar
door zijn verwoestende
passen in onze slaap
te parkeren

brullend van verlangen
nam hij de molen

niemand hoorde
de schreeuw van de ruiten
nooit meer versierden we
onze trots

28 januari 2017 / Facebook

Bouf

(opgedragen aan Stadsdichter Amal Karam)

omhooggehouden door de adem van ingehouden woorden
landt een dorstige roofvogel op zwevend bloesemblad

nog weerhoudt niets de postbode van de boze brief die achteloos
neerkijkt op hen die vluchten, alsof wraak het spel bepaald heeft
en de vreemdeling geen bekende mag zijn

de lucht kijkt met vragende ogen doorheen een rimpelende golf
ongeboren woordelijk vlees en bestendigt de roep van de bloem
die zijgt in de belofte van een biddende woede

terwijl onze vogel zwijgzaam drinkt uit de kelk van mededogen
weerhoudt niets haar nu nog om vrijuit te spreken
de zoektocht van de klauw die raakt aan bevruchting vertelt
dat in de stad koninklijk onze boodschapper is neergestreken

31 januari 2017 / De Brug

kappen nu

zaag door

meng je in het gebekvecht
van de vlaamse gaai
draai mee met de zwarte specht

woon in de stam die jou verkoos
tot mede bewoner van dit bos

zaag door

neem deel aan de schoonheid
van de ondergaande zon
op de bef van het roodborstje
groeï mee met de wortels
onder de parkeerplaats
til je voorouders op
deel het geluk van de buizerd
en de muis op het fietspad
bied dit dorp de nesten
waarin het zich bevindt

zaag door

van de merel tot het brutaal vallend blad
van het genot van schaduw op je huis
tot het nabijgelegen zwembad
als de ultiem ontspannende sauna ervaring
tussen het lover

zaag door

zaag door
zaag door

haal de bouwplannen neer
of kappen nu
met het creëren van ruimte
ten koste van die ruimte

zaag erover door dat je huis
een lening is van de bomen
in de straat

zaag door

over rijkdom waarin je woont

6 februari 2017 / Wegwijs

Even naar de rivier kijken

(opgedragen aan de 71-jarige overleden Maasdrenkeling)

gisteren was ik een man
aan het water
mijn lijf droeg de jaren
van afscheid en vergeten
naar de oever

een sterfervaring
naar ik meen

ergens tussen
mezelf , Overasselt
en Cuijk
viel of slipte ik

ik weet haast zeker
dat mijn adem
opnieuw is gegeven
aan wie ik was

het verschil tussen
een man aan het water
en het water in de man

wiegt een pasgeborene

7 februari 2017 / Facebook

[De dorpsdichter feliciteert de Regenboog met de Onderwijsprijs]

de wortels praten
als je ze verstaat
de radijsjes zingen
als de schoolbel gaat

de boerenkool
maakt grapjes
en de tomaatjes
met hun kapjes

doen steeds weer
net alsof
ze willen dansen
met de lof

de boontjes slapen

in hun bonenstaak
de pompoenen lachen
met hun brede kaak

de regenboog
maakt geluidjes
proeft van bloemetjes
en van kruidjes

en steeds weer
de ajuin
die wil gaan spelen
in de tuin

we plukken en we bukken
en we snoeien en we groeien
en we maaien en we zaaien
en we sproeien en we bloeien

wie luistert ...
hoort het gewas
in zichzelf

18 februari 2017 / VIAheumen

dit is poëzie

een vliegtuig in onze straat
gevolgd door schemerlampen
en matrozen

de schillenboer die
op de nek gezeten wordt
door een dictatoriale president

er dansen mensen in stilte
terwijl subsidieloketten
elkaar sjansend
op straat begroeten

de jeugd van tegenwoordig
die het vuur aanwakkert
vanaf een brandweertrap

en de zwartroze motorduivels
trots grommend
om de komst van talloze
borsten

dit is poëzie

het rijmend voorbijtrekken
van een stoet carnavalisten
in de leunende wind
van een zondag aan de Maas

27 februari 2017 / Facebook

De Partij voor de Partij

mijn innerlijke stem
verborg zich die dag
tussen mijn kiezen
en de democratie

ik beet mijn lippen stuk
terwijl ik botste
met de talloze meningen
over mezelf en de ander

hoe kon ik
op precies die dag
de samenleving
in mijzelf
uitspugen
en kapot kauwen
terwijl ik een keus
probeerde te maken
tussen goed en kwaad

wenend ging de beweging
van mijn stem naar binnen
op precies die dag

ik hield mijn bek niet
maar ik stond stil
om te luisteren

ik koos dankbaarheid
zonder oordeel
toen ik partijen prees
in plaats van ego's

8 maart 2017 / VIAheumen

Lentewende

De stem van het licht
sluimert in hoge bomen
zingt in de weerloosheid
van een lome lente ochtend

aanbiddend het nieuwe
licht dat in ons geboren
de armen spreidt

ademt de plooi van onze
genezing de belofte van
innerlijke beroering

verzameld in ons gebed
hangt aan de takken
drogend de nieuwe dag

1 april 2017 / Facebook

Dorp in bloei

de lente likt aan de duizenden sterren
van deze vrolijke voorjaarsnacht
de meisjes spelend aan de oever
gelijken de Maas haar zomervacht

van verre hoort men de vruchten barsten
spiegelbeelden verwoorden zacht
hoe de winter ging hoe de herfst wist
hoe de liedjes klonken op GL8

de lente likt aan de duizenden sterren
van deze vliedende voorjaarspracht
de mensen wonend in de tijdsgeest
gelijken het dorp haar toverkracht

4 april 2017 / GL8

vrijheid kwam uit de lucht vallen

vrijheid kwam uit de lucht vallen
er landden mensen
in de armen van
het Maasland
de lucht droeg een parelketting
die brak onder de wolken

en nu, terwijl we vrede verkopen
aan de vrije markt
schurkt in onze schoot
het kind van duizend oorlogen

twee minuten geven we
onhoorbaar adem
aan een vredeslichaam
dat huilt

4 mei 2017 / VIAheumen

met dat ze openstaat

(ode aan burgemeester Mittendorff)

in het kleine geheel
rondom de Maas
draagt ze meesterlijk
de thermiek
van vier dorpen
in de samenkomst
van vier elementen

zowat biddend
bekijkt ze de bloem
die nieuwe kleuren
voor haar schiep

ze vindt dat een paard
niet alleen hoeft te staan
en een gemeenschap
niet hoeft te vereenzamen

wakkere besluiten
als boodschappers
van het kwetsbare
verenigen het midden
met het binnenste

18 mei 2017 / VIAheumen

Vierdaagsegedicht

er komt een moment
dat je het moment vervloekt
er komt een vervloekt moment

koester het

maak het vervloekt moment
een hemels moment
alleen in de pas van overgave
komt de weg naar jou toe

sta stil bij het lopen
dit is jouw weg
jouw moment

12 juli 2017 / De Gelderlander / VIAheumen

Blarenlied

Saar! Saar! ik voel alweer een blaar!
als ik vier dagen lopen moet
dan eindig ik volgend jaar
Saar! Saar! ik voel alweer een blaar
dus daarom Saartje prikken maar
hoera voor onze Saar!

Saartje was een stoere meid
met pleisters en een naald
was er ergens narigheid
werd zij erbij gehaald
Saartje wist van wanten
en ze prikte stevig door
dus alle lopers aan de kant
die zongen voor haar in koor:

Saar! Saar! ik voel alweer een blaar!
als ik vier dagen lopen moet
dan eindig ik volgend jaar
Saar! Saar! ik voel alweer een blaar
dus daarom Saartje prikken maar
hoera voor onze Saar!

Saartje had de lopers lief
en gaf ze nieuwe moed
met een mooie liefdesbrief
van een verliefde voet
daar dacht dan haar echtgenoot
dan weer het zijne van
want het was toch idioot
haar man kreeg er wat van!

Saar! Saar! ik voel alweer een blaar!
als ik vier dagen lopen moet
dan eindig ik volgend jaar
Saar! Saar! ik voel alweer een blaar
dus daarom Saartje prikken maar
hoera voor onze Saar!

12 juli 2017 / Facebook

Snelgedichten Vierdorpentocht 2017

Voor Henny Zwanenburg

Oh Florretje!
De wereld is een reis
oh Florretje
de wereld is een paradijs
wandelen langs Marrakech
Valencia, Malta
en het Heumens kanaal
oh Florretje
heeft de wereld
het allemaal
jouw licht
jouw stilte
jouw komst
jouw avontuur
oh Florretje
ik kan niet wachten
op jouw geboorte uur

Voor David

Toen ik leerde lopen
liepen mijn dromen over
ik fantaseerde over wandelen
met min oma
vier dorpen later
finishen zij en ik
op het Kerkplein

Voor Cor en Tiny

achter de waai
daar leefde Toon
in wandelen vind ik mijn rust
het lijf waarin ik woon

hier was een doorwaadbare plek
bij wandelen sta ik stil
houd ik eindelijk mijn bek

daarginds stond de Joannusmolen
in wandelen voel ik de wind
als de richting onder mijn zolen

deze kolken noemen we D'n Bril
in wandelen vind ik mijn rust
word ik van binnen stil

Bij Café Waalzicht
zag ik nogmaals
de zandvlakte van Alverna

Bij de binnenkomst van de wandelaars
zag ik nogmaals
de Hoemense

de dijken bestonden toen nog niet
in de kolken werd gezwommen

Bij Café Waalzicht
zag ik nogmaals
het kasteel van Heumen

we liepen er aan voorbij
noemen ons nogmaals
ridders van Vier Dorpen

Heumen volgens Nelly

Ik vind God in de mensen
niet in een beeld
door wat woorden heen
vergaat de sluitertijd
God praat
in het hart van onze dorpen

Voor Nelly en Tien

als het regent
luistert ze naar
de voetstap van het water

wanneer ze haar man
thuis hoort komen
over de dijk

elke dag lopen zij en Tien
een rondje

behalve als het regent

de huizen staan in het oude water
Theo herinnert zich de knotwilgen
Tiny de schuilkerk
en de oude boterdijk
toponiem van vergeten
melktuiten
of gewoon het zachte
dat ons voortbeweegt

op weg naar Malden

Op de koffie bij mijn vader (voor Carla)

ik speel een lied
voor mijn vader
want dit is mijn trommel

nog is de koffie niet op
en terwijl ik ermee rommel

doop ik een koekje
in een praatje

ik lach om grappen
oh papaatje

de echo
onder het deksel
veronderstelt

hij is al bruin

19 juli 2017

Gevangen wind

(windmolen Nederasselt)

de wind wordt gemolken
door een lange robot
met grote witte handschoenen

de vlakke velden
roepen
roepen
roepen
roepen

huilend
gaat de wind verloren
onder de vleugels
van een monster

28 september 2017

Een kleine ruimtelijke beschouwing

het mooiste van een dorp
is de leegte eromheen

de kerk die het gebed verstaat
van de akkers
het café waar tussen
de dronken grond
zigzagt langs de rivier

de leegte omheen een dorp
en wat er van binnen leeft

1 november 2017

Winterasselt

(een prelude)

elke winter begint in Heumen
elke weg begint
in bevroren dauwdruppels bij de sluis

elke liefde begint bij de koudste nacht
in de warmste handen
lauwe hagel in de spiegel
van een zonbeschenen kanaal

elk begin gaat door het water
dat dragend de grond vier dorpen baart

10 november 2017 / januari 2018 / GL8

Een nieuwe bestemming voor God

God werd geboren
in Nederasselt
het was koud
en over de velden
woei een vergeten winter

In wat God
omgrensde vond men
een kerk gelegen
te Malden
al waar God opgroeide
als genderneutrale
vier-eenheid

Toen God zag dat
alles wat hem goed deed
een kerkplein was
met accordeonmuseum
hief hij het glas en zei:

Dit is mijn afkomst
neem het ervan

De kerk is nu de kerk voorbij
God bouwt zichzelf om

er waait een vergeten lied
in het nieuwe licht
van de Muse

December 2017 / GL8

Winterwende

de dageraad
herkent ons
in het licht
van kaarsen

in de sterren
die we
namen geven

ook
in de diepe
aarde
die tijd
leegt en laagt

er is een dag
waarop wij
opnieuw
geboren worden

12 december 2017

De beste wensen

het nieuwe jaar
breekt
de smeltende poolkap

in de verlichte nacht
van overstemde hoop
wacht ons
een tijdperk van water

sijpelend gloeit na
het warmer wordend
besef

31 december 2017 / VIAheumen

Het lied van vier seizoenen

laat de herfst van Overasselt zijn
geef de zomer maar aan Malden
laat dan Heumen de lente krijgen
geef Nederasselt de winterkoude

laat de blaadjes in Overasselt
het gedicht zijn van de wind
die de komende wintermaanden
aan het warme hart verbindt

laat de zomer maar aan Malden
geef Overasselt maar de herfst
laat dan Heumen de lente krijgen
geef Nederasselt maar de kerst

laat de winter in Nederasselt
schoon en licht zijn in de straat
in de kerktop en in de velden
waardoor de Maas bevroren gaat

laat de blaadjes in Overasselt
het gedicht zijn van de wind
die de komende winterkoude
aan het warme hart verbindt

Zonder datum / Topic

De Heuse Heumense

hij was een heuse Heumense
kerel aan de Maas
midden in het Heumense
zijn naam was Maasse Klaas
hij zocht een heuse Heumense
een Heumense aan zijn zij
uit Over-Nederasselt, Heumen
een Maldense erbij

de heuse Heumense
ja dat zijn wij
de heuse heumense
vier op een rij
de heuse Heumense
wij allemaal
de heuse Heumense
vier dorpen een taal

zij was een heuse Heumense
dame aan de dijk
ze zocht een heuse Heumense
relatie met bereik
midden in het Heumense
zag zij haar Maasse Klaas
in Over-Nederasselt
Malden en Heumen aan de Maas

de heuse Heumense
ja dat zijn wij
de heuse Heumense
vier op een rij
de heuse Heumense
wij allemaal
de heuse Heumense
vier dorpen een taal

het was het heuse Heumense
de Maas die hen verbond
in heel het heuse Heumense
de liefde van de grond
nu spelen heuse Heumense
kinderen met plezier
in heel het heuse Heumense
van je een twee drie en vier

de heuse Heumense
ja dat zijn wij
de heuse Heumense
vier op een rij

de heuse Heumense
wij allemaal
de heuse Heumense
vier dorpen een taal

Zonder datum / lied / VDF

(zonder titel)

wanneer we
luisteren
naar ons hart

horen we
het grove
geweld
van vrede

wanneer we
ademen
ook

niet dat oorlog
in een lichaam
niet kan bestaan

wel
het machtige
onverwoestbare

zoals wanneer
je stil bent
en je ziel spreekt

Zonder datum / Topic

De mens

(vrij naar Het Dorp van Wim Sonneveld)

weet nog iemand van de mens
die zich een weg baant langs de grens
teruggestuurd wordt naar de hel
een kind, een juffrouw op de fiets
het zegt u hoogstwaarschijnlijk niets
ze zijn verliezers van het spel
het spel, ik weet niet wie het speelt
en wie de wereld zo verdeelt
dat mensen minder zijn dan centen
de grenzen laten niemand door
het eigen volk gaat altijd voor
bedrijfsfaillissementen

en waar is een vluchteling nog veilig
kan een land een warme deken zijn
er speelt een kind onder de wolken
voor haat en oorlog nog te klein

weet nog iemand hoe het was
de buitenlanders in de klas
men was de vreemdeling gewend
heus het is echt niet verkeerd
als je jezelf compassie leert
en zo wat meer die ander bent

want kijk de haat grijpt om zich heen
we zijn nu bang voor iedereen
en wijten oorlog aan de ander
een bootje slechts bedoeld voor tien
dat als reddingsboei wordt gezien
vergaat in zee als waterlander

en waar is een vluchteling nog veilig
kan een land een warme deken zijn
er speelt een kind onder de wolken
voor haat en oorlog nog te klein

de politiek klit wat bij elkaar
en is de mens niet meer gewaar
en joelt wat mee met dom repliek
Ik weet wel, het is hun goeie recht
de nieuwe tijd, net wat u zegt
maar het maakt me wat melancholiek
heeft een van hen nog het besef
dat een mens die vlucht een mens met lef
niet per se een terrorist is
De vluchteling wordt nu geweed
het tij van liefde is gekeerd

een mensenleven is big business

en waar is een vluchteling nog veilig
kan een land een warme deken zijn
er speelt een kind onder de wolken
voor haat en oorlog nog te klein

Zonder datum